

Bándy-gyilkosság: férfi ölt nő

A Patent Egyesület és a Stop-Férfierőszak Projekt sajtónyilatkozata

2012. 07. 18.

A sajtóban számos találgatás látott napvilágot arról, hogy a Bándy Kata meggyilkolásával gyanúsított P. László roma mivolta, zavart személyisége, vagy esetleges hajléktalansága hogyan járult hozzá ahhoz, hogy bűnelkövető legyen. Ezek a feltételezések mind figyelmen kívül hagyják az egyedüli tény, amely a történetekkel valóban összefüggésben áll, miszerint P. László előéletében Bándy Kata brutális megtámadása előtt is tetten érhető a nők elleni erőszak, amennyiben megélhetését élettársa futtatásával biztosította.

Az aláíró szervezetek aggódva figyelik, hogy az ügy kapcsán többen cigánybűnözésről beszélnek. Ez amellet, hogy eltereli a figyelmet a valódi okokról, romák elleni gyűlöletkeltésre ad lehetőséget. „Csak a közelmúltban több olyan súlyos erőszakos eset történt, amelynek elkövetői fehérek voltak, mégsem beszélt senki magyarbűnözésről. A szexuális erőszakot elkövetők a leggazdagabbaktól a hajléktalanokig minden társadalmi csoportban előfordulnak. Egyetlen közös jellemzőjük, hogy férfiak.” – mondta Kuszing Gábor, a Patent Egyesület és a Stop-Férfierőszak Projekt pszichológusa. Hozzátette: „Nem minden férfi elkövető, de minden férfi potenciális elkövető, mert a férfiakat arra szocializálják, hogy a nők feletti uralom rendjén való, akár erőszakkal is.”

Emellett pontatlan és káros a megszólaltatott kriminálpszichológus diagnózisa az elkövetőről, aki szerinte borderline személyiségzavarban szenved, bekattant, ölt, majd visszatért a normál kerékvágásba. „Ezzel ellentétben a valóság az, hogy az ilyen elkövetők többségének nincs személyiségzavara, és nem aberráltak” – cáfolta a tévhitet Kuszing. „Még a pszichiátriai betegek közül is többségben férfiak követnek el erőszakos bűncselekményeket. Vagyis ami igazából megkülönböztető jegy az ilyen elkövetőknél az az, hogy férfiak, és hogy jogosnak tartják, hogy nőkre ráerőszakolják akaratukat.”

A szexuális erőszak elkövetőinek félrevezető leírása egyrészt felmenti az elkövetőket a felelősség alól, mert betegnek láttatja őket. Másrészt azt a hamis biztonságérzetet kelti, hogy a szexuális bűncselekmények elkövetői *mások* – cigányok, szatírok, pszichiátriai betegek, akik gyökeresen különböznek a többi férfitől. Az elkövető téves kategorizálása megakadályozza, hogy a társadalom és az állam a nők elleni erőszakot társadalmi jelenségként kezelje, és ennek megfelelően hatékony jogi és intézményes lépéseket foganatosítson ellene.

Az eset kapcsán szárnyra kaptak különböző veszélyes jótanácsok is, például, hogy a szexuális erőszak ellen az a legjobb védekezés, ha a nő hevesen ellenkezik, kiabál, harcol. „Az igazság az, hogy esete válogatja, mikor melyik taktika válik be: nyilván érdemes komolyan venni például az elkövető azon fenyegetését, hogy megöl, ha kiabálunk” – tette hozzá Kuszing.

„Azok a megjegyzések, hogy a nőnek nem kellett volna éjszaka az utcán lennie, az áldozatra hárítják a felelősséget az erőszakért – fejtette ki Kuszling Gábor –, és rávilágítanak arra, hogy a szexuális gyilkosságoknak és erőszak eseteknek az az összetársadalmi funkciója, hogy félelemben tartásuk a nőket, és így korlátozzák életterüket: azt teszik normává, hogy a nők előzzék meg az ellenük irányuló erőszakot, és nem azt, hogy a férfiak ne kövessék el azt” – fejtette ki álláspontját a Patent Egyesület és a Stop-Férfierőszak Projekt munkatársa.

Sajtókapcsolat: Spronz Júlia 06-70-3913622